

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-06-24)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-06-24)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 66. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000031.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

31.

[I Chifre.]

Mossd. 24. Juli 1814.

Jeg haaber endnu med dette Skib, hvis Omstændighederne opholder det en Stund, at kunne melde Dem, om Vaabenstilstanden kommer istand eller ikke. Isaafald tror jeg at have udrettet et stort Verk til Frelse. For at opnaa dette og vinde Tid maatte jeg gaa saa vidt, som jeg er gaaet, men haaber, ingen Nordmand miskjender min Hensigt, om det skulde være med Selvopofrelse at frelse Landet fra Krigens Plager, altid lige s. 67villig efter Ed og Pligt at opofre mig for samme, naar, som ikke omtvivles, Æren er det dyrebareste Klenodie, som Nordmanden eier, og som han uforsagt vil forsvare.

Det Sprog, De maa føre i England, er efter min Formening, at De kjender min Redelighed at opfylde mit Løfte: at forelægge Stortinget en sandfærdig Skildring af Rigets Tilstand og Vilkaarene for Foreningen, der kan frelse Landet fra Krigens Plager, men at De tillige kjender Deres Landsmænd nok for at tro, at de, selv i denne Stilling vilde vise sig deres Nation, deres Konge og alle Retsindiges Agtelse værdige.

Kunde man blot forud erfare og stole paa Englands Handlemaade i Tilfælde af, at Stortinget, som man bør vente, erklærer sig for et fortvivlet Selvforsvar eller helder til en Nærmelse til England; i saa Tilfælde var den paatænkte Forbindelse med Prinsesse Charlotte [af Wales] dobbelt vigtig. Norge kunde da blive et selvstændigt Rige i Forening med Storbritannien.

Sig mig oprigtig Deres Tanke herom, eller siden der ingen Tid er at tabe, saa gaa videre paa Deres egen Haand. Jeg tillader Dem det, dog uden at bruge nogen Fuldmagt fra min Side, den jeg ikke kan meddele Dem; men som Nordmand, som Medborger af et frit Folk er det Dem vel tilladt at tænke og handle til Deres Fædrelands Bedste, som er det højeste Maal for mine Handlinger. Kun et siger jeg Dem: Jeg vilde for alt i Verden ikke være Kammerjunker i England, hvilket Dronningernes Gemaler sedvanligvis har været!

De engelske Søofficerer paa vore Kyster viser sig som Norges Venner. En af dem skrev sidst iland:

„It is undoubtedly the interest of England, that Norway should be free and by and by they will go through the form of acting against the Norwegians. This paper must not be taken public notice of, for it would prejudice the writer, who is as well as all his countrymen friendly to the Norwegians.

The people of England all cry out violently against the blockade of Norway, but it is doubtful, whether or not they will be able to prevail on the Government to withdraw it.”

[Det er utvivlsomt i Englands Interesse, at Norge bliver frit; man vil derfor snart holde op med at optræde mod s. 68Nordmændene. Disse Linier maa ikke offentliggjøres, thi det vilde skade Forfatteren, der, ligesom alle hans Landsmænd, er venlig stemt mod Nordmændene.

Hele det engelske Folk tager heftigt paa Veie mod Norges Blokering, men det er tvivlsomt, om man magter at formaa den engelske Regjering til at hæve den.]

[Uden Underskrift.]